

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів

В И С Н О В О К

Про розгляд додаткової порівняльної таблиці до проекту Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо впорядкування надання та використання відпусток, а також інших питань

(реєстр. № 8313), друге читання

Комітет Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів на засіданні 19 вересня 2023 року (протокол № 160) відповідно до пункту 6 частини 1 статті 16 Закону України «Про Комітети Верховної Ради України» та частини 2 статті 118 Регламенту Верховної Ради України, розглянувши додаткову порівняльну таблицю до проекту Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо впорядкування надання та використання відпусток, а також інших питань (реєстр. № 8313), з пропозиціями народного депутата України Третьякової Г.М., які не увійшли до порівняльної таблиці схваленої на засіданні Комітету 16 серпня 2023 року (протокол № 157), Комітет ухвалив цей висновок та прийняв рішення:

1. Схвалити текст додаткової порівняльної таблиці до проекту Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо впорядкування надання та використання відпусток, а також інших питань (реєстр. № 8313), з пропозиціями народного депутата України Третьякової Г.М.:

1) підпункт 3 пункту 1 розділу I законопроекту викласти в такій редакції:

«Стаття 77. Творча відпустка

Творча відпустка без збереження заробітної плати надається працівникам для закінчення дисертаційних робіт, написання монографії тощо, професійним творчим працівникам закладів культури для підготовки та участі в мистецьких конкурсах, гастрольних заходах та інших культурно-мистецьких проектах.

Тривалість, порядок та умови надання творчої відпустки визначаються трудовим та/або колективним договором»;

2) у підпункті 3 пункту 2 розділу I законопроекту зміни до статті 16 викласти в такій редакції:

«Стаття 16. Творча відпустка

Творча відпустка без збереження заробітної плати надається працівникам для закінчення дисертаційних робіт, написання монографії тощо, професійним творчим працівникам закладів культури для підготовки та участі в мистецьких конкурсах, гастрольних заходах та інших культурно-мистецьких проектах.

Тривалість, порядок та умови надання творчої відпустки визначаються трудовим та/або колективним договором».

2. Внести додаткову порівняльну таблицю до проекту Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо впорядкування надання та використання відпусток, а також інших питань (реєстр. № 8313) на розгляд Верховної Ради України.

3. Рекомендувати Верховній Раді України зазначений законопроект прийняти у другому читанні та в цілому.

4. Доручити Першому заступнику голови Комітету з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів Цимбалюку М.М. виступити на пленарному засіданні Верховної Ради України з цього питання.

Додаток: порівняльна таблиця.

Голова Комітету

Г.Третьякова

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів

В И С Н О В О К

**щодо проекту Закону України
про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо спрощення порядку
ввезення, обліку та розподілу гуманітарної допомоги
(реєстр. № 9111)
друге читання**

Комітет Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів на засіданні 19 вересня 2023 року (протокол № 160) розглянув пропозиції та поправки, що надійшли від суб'єктів права законодавчої ініціативи до проекту Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо спрощення порядку ввезення, обліку та розподілу гуманітарної допомоги (реєстр. № 9111), прийнятого Верховною Радою України 29 червня 2023 року за основу.

До законопроекту для підготовки його до другого читання було внесено 145 пропозицій та поправок, що надійшли від народних депутатів України різних фракцій та груп. Комітетом до другого читання підготовлено порівняльну таблицю законопроекту, яка містить усі внесені та невідкликані пропозиції, з яких враховано 50 пропозицій, враховано частково 42 пропозиції, враховано редакційно 22 пропозиції та відхилено 31 пропозиції.

За результатами розгляду пропозицій народних депутатів України Комітет прийняв рішення:

1. Пропозиції і поправки, внесені народним депутатом України Івченком В.Є. 9 липня 2023 року з порушенням вимог частини першої статті 116 Регламенту Верховної Ради України, не включати до порівняльної таблиці і вважати відхиленими.

2. Схвалити текст порівняльної таблиці законопроекту з урахуванням пропозицій, проголосованих на засіданні Комітету, що внесено:

- народним депутатом України Цимбалюком М.М.:

1) назву Закону викласти в такій редакції:

«Про внесення змін до деяких законів України щодо ввезення, обліку, розподілу гуманітарної допомоги, особливостей оподаткування відповідних операцій та подання звітності»;

2) пункт 6 частини першої розділу I вилучити;

3) назву статті 3 викласти в такій редакції:

«Стаття 3. Підстави для здійснення гуманітарної допомоги, її розподілу, перерозподілу, передачі іншим набувачам»;

4) абзац п'ятий частини першої статті 5 викласти в новій редакції:

«забезпечення ведення автоматизованої системи реєстрації гуманітарної допомоги в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

5) абзац третій частини другої статті 6 викласти в такій редакції:

«транспортних засобів, що надходять у період проведення антитерористичної операції, здійснення заходів, необхідних для забезпечення оборони України, безпеки населення та захисту інтересів держави у зв'язку з воєнною агресією Російської Федерації проти України, для отримання і використання Збройними Силами України, Міністерством внутрішніх справ України, Державною спеціальною службою транспорту, Національною поліцією України, Національною гвардією України, Державною прикордонною службою України, Державною службою України з надзвичайних ситуацій, Державною міграційною службою України, Державною службою спеціального зв'язку та захисту інформації України, іншими органами виконавчої влади, які входять до складу сектору безпеки і оборони України, а також для використання військовослужбовцями для забезпечення проведення антитерористичної операції, здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації. У цьому випадку центральні органи виконавчої влади, які входять до складу сектору безпеки і оборони України, мають статус отримувача гуманітарної допомоги, а з моменту використання цих транспортних засобів – статус набувача гуманітарної допомоги»;

б) частини шосту, сьому та восьму статті 10 викласти в такій редакції:

«Митне оформлення та пропуск через митний кордон України товарів як гуманітарної допомоги від України іншим державам здійснюється шляхом подання митної декларації за формою єдиного адміністративного документа без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

Гуманітарна допомога у вигляді коштів надається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері зовнішніх зносин, шляхом перерахування коштів в іноземній валюті на банківський рахунок іноземної держави. Перерахування коштів здійснюється у встановленому законодавством порядку.

Гуманітарна допомога у вигляді залучення сил цивільного захисту з метою проведення аварійно-рятувальних та інших невідкладних робіт, гасіння пожеж, для життєзабезпечення постраждалих тощо надається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, та/або іншим уповноваженим центральним органом виконавчої влади, якому підпорядковані такі сили»;

7) статтю 11 доповнити частиною восьмою такого змісту:

«Інформація про надходження та розподіл гуманітарної допомоги, крім інформації про гуманітарну допомогу, що є товарами військового призначення та/або подвійного використання чи отримувачами та/або набувачами якої є Збройні Сили України, правоохоронні органи, інші військові формування, утворені відповідно до закону, Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України, військові адміністрації, утворені відповідно до законодавства, суб'єкти, які безпосередньо здійснюють боротьбу з тероризмом, або суб'єкти, які залучаються до боротьби з тероризмом, визначені Законом України "Про боротьбу з тероризмом", не є конфіденційною інформацією або комерційною таємницею та може надаватися з урахуванням вимог, встановлених Законом України "Про доступ до публічної інформації»;

8) статтю 15 «Прикінцеві положення» доповнити пунктом такого змісту:

«5. Встановити, що в період дії воєнного стану, введеного Указом Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України "Про затвердження Указу Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 2102-ІХ, та протягом 12 місяців з дня його припинення або скасування:

набувачами гуманітарної допомоги, крім набувачів гуманітарної допомоги, визначених статтею 1 цього Закону, для задоволення потреб енергетики є військові адміністрації, суб'єкти господарювання незалежно від форми власності, що провадять діяльність в електроенергетичному, ядерно-промисловому, вугільно-промисловому, торфодобувному, нафтогазовому та нафтогазопереробному комплексі, а також підприємства, установи, організації, які є операторами об'єктів критичної інфраструктури, органи державної та місцевої влади, що потребують термінового відновлення та/або забезпечення стабільного електро- та/або газопостачання;

отримувачі гуманітарної допомоги для задоволення потреб енергетики за погодженням з центральним органом виконавчої влади, визначеним Кабінетом Міністрів України, забезпечують передачу гуманітарної допомоги безпосередньо її набувачам з метою здійснення ними на безоплатній основі заходів із забезпечення енергетичної безпеки України;

порядок отримання гуманітарної допомоги для задоволення потреб енергетики від донорів, її зберігання, розподілу та передачі набувачам визначається Кабінетом Міністрів України»;

9) частину восьму статті 7 Закону України «Про благодійну діяльність та благодійні організації» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 25, ст. 252; 2014 р., № 43, ст. 2032) після слів «Збройних Сил України» доповнити словами «та інших утворених відповідно до закону військових формувань»;

10) пункт 1 Розділу III «Прикінцеві положення» викласти в такій редакції:

«Цей Закон набирає чинності через один місяць з дня його опублікування»;

- народним депутатом України Третьяковою Г.М. та іншими народними депутатами України – членами Комітету:

11) статтю 1 викласти в такій редакції:

«Стаття 1. Визначення термінів і понять»

У цьому Законі наведені нижче терміни та поняття вживаються в такому значенні:

1) безоплатна допомога (пересилка, виконання робіт, надання послуг) - надання гуманітарної допомоги без будь-якої грошової, матеріальної або інших видів компенсацій донорам гуманітарної допомоги;

2) гуманітарна допомога - цільова адресна безоплатна допомога у грошовій або натуральній формі, у вигляді безповоротної фінансової допомоги або добровільних пожертвувань, або допомога у вигляді виконання робіт, надання послуг, що надається іноземними та вітчизняними донорами з мотивів гуманності отримувачам гуманітарної допомоги в Україні або за кордоном, які потребують її у зв'язку із соціальною незахищеністю, матеріальною незабезпеченістю, важким фінансовим становищем, введенням воєнного або надзвичайного стану, виникненням надзвичайної ситуації або тяжкою хворобою конкретних фізичних осіб, а також для підготовки до збройного захисту держави та її захисту у разі збройної агресії або збройного конфлікту;

3) донори гуманітарної допомоги (далі - донори) - юридичні особи, створені та зареєстровані відповідно до законодавства України або іноземної держави, та фізичні особи, що перебувають в Україні або за її межами, які добровільно надають гуманітарну допомогу отримувачам гуманітарної допомоги в Україні або за її межами;

4) заходи офіційного контролю - фітосанітарний контроль, ветеринарно-санітарний контроль, державний контроль за дотриманням законодавства про харчові продукти, корми, побічні продукти тваринного походження, здоров'я та благополуччя тварин, що здійснюються згідно із законодавством України;

5) отримувачі гуманітарної допомоги - юридичні особи, а також акредитовані представництва іноземних держав, міжнародних та іноземних гуманітарних організацій в Україні (без створення юридичної особи), визначені в установленому Кабінетом Міністрів України порядку отримувачами гуманітарної допомоги:

а) громадські об'єднання, у тому числі громадські об'єднання ветеранів війни, громадські об'єднання осіб з інвалідністю, підприємства та організації, засновані ними та створені у порядку, визначеному Законом України "Про громадські об'єднання", - для здійснення їхньої статутної діяльності без мети отримання прибутку;

б) неприбуткові державні та комунальні підприємства, установи, організації та органи місцевого самоврядування;

в) центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, та/або інший уповноважений центральний орган виконавчої влади - для забезпечення сил цивільного захисту, що підпорядковані таким органам;

г) Товариство Червоного Хреста України та його обласні і місцеві організації із статусом юридичної особи, через які це товариство здійснює свою діяльність

відповідно до Статуту Товариства Червоного Хреста України та Закону України «Про Товариство Червоного Хреста України»;

г) благодійні організації, утворені у порядку, визначеному Законом України «Про благодійну діяльність та благодійні організації»;

д) релігійні організації, зареєстровані у порядку, передбаченому Законом України «Про свободу совісті та релігійні організації»;

е) установи, підприємства, заклади незалежно від форми власності, що здійснюють реабілітацію осіб з інвалідністю і дітей з інвалідністю відповідно до державних соціальних нормативів у сфері реабілітації, надавачі соціальних послуг, які внесені до Реєстру надавачів та отримувачів соціальних послуг;

є) надавачі медичних та/або реабілітаційних послуг незалежно від форми власності, що уклали договір про медичне обслуговування населення з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних фінансових гарантій медичного обслуговування населення, заклади охорони здоров'я, що належать до сфери управління суб'єктів сектору безпеки і оборони;

ж) відокремлений підрозділ іноземної неурядової організації, акредитований в Україні;

з) представництва міжнародних міжурядових організацій в Україні (без створення юридичної особи);

и) дипломатичне представництво, консульська установа іноземної держави в Україні;

б) набувачі гуманітарної допомоги - фізичні та юридичні особи, які її потребують і яким вона безпосередньо надається. Набувачі гуманітарної допомоги із статусом юридичної особи визначаються відповідно до підпунктів "а", "б", "в", "г", "г", "д", "е", "е" пункту 5 цієї статті»;

12) статтю 3 доповнити частинами четвертою та п'ятою такого змісту:

«Отримувачі гуманітарної допомоги мають право здійснювати розподіл або перерозподіл гуманітарної допомоги між набувачами гуманітарної допомоги з дотриманням її цільового призначення без додаткового погодження з донором. Набувачі гуманітарної допомоги – юридичні особи, визначені підпунктами "а", "б", "в", "г", "г", "д", "е", "е" пункту 5 статті 1 цього Закону, мають право здійснювати передачу одержаної від отримувача гуманітарної допомоги іншим набувачам за погодженням з отримувачем такої допомоги, наданим у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, з дотриманням її цільового призначення.

У період дії воєнного або надзвичайного стану та протягом трьох місяців після його припинення чи скасування Кабінет Міністрів України має право:

встановлювати спрощений порядок визнання допомоги гуманітарною за декларативним принципом без прийняття відповідного рішення спеціально уповноваженим державним органом з питань гуманітарної допомоги;

розглядати та приймати рішення про розширення переліку отримувачів гуманітарної допомоги»;

13) у частині другій статті 6:

абзац четвертий викласти в такій редакції:

«транспортних засобів, призначених для перевезення більше восьми осіб, та автомобілів, обладнаних для перевезення осіб з інвалідністю з ураженням опорно-рухового апарату та інших маломобільних груп населення, що передаються для використання установам соціального захисту населення, надавачам соціальних послуг, внесеним до Реєстру надавачів та отримувачів соціальних послуг, прийомним сім'ям та дитячим будинкам сімейного типу, закладам охорони здоров'я, реабілітаційним закладам незалежно від форми власності чи фізичним особам - підприємцям, які у встановленому законом порядку одержали ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики та/або мають право на надання реабілітаційної допомоги, з якими головний розпорядник бюджетних коштів уклав договір про медичне обслуговування населення за програмою медичних гарантій, закладам охорони здоров'я, що належать до сфери управління суб'єктів сектору безпеки і оборони, закладам освіти, громадським об'єднанням осіб з інвалідністю, підприємствам та організаціям, заснованим ними, громадським організаціям та іншим об'єднанням ветеранів війни, а також транспортних засобів, призначених для Товариства Червоного Хреста України, його обласних і місцевих організацій із статусом юридичної особи, через які це товариство здійснює свою діяльність відповідно до Статуту Товариства Червоного Хреста України та Закону України «Про Товариство Червоного Хреста України»;

в абзаці п'ятому:

слова «або центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері соціального захисту населення» виключити;

доповнити другим реченням такого змісту: «У цьому випадку зазначені органи виконавчої влади мають статус отримувача гуманітарної допомоги»;

14) статтю 9 після частини третьої доповнити новою частиною такого змісту:

«Товари (предмети) гуманітарної допомоги, які не можуть бути використані за цільовим призначенням, можуть бути повернуті донору у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, за рахунок коштів донора».

У зв'язку з цим частини четверту - восьму вважати відповідно частинами п'ятою - дев'ятою;

15) у статті 15 "Прикінцеві положення":

а) назву викласти в такій редакції:

"Стаття 15. Прикінцеві та перехідні положення";

б) після пункту 3 доповнити новими пунктами такого змісту:

«4. Встановити, що в період дії воєнного стану, введеного Указом Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 64/2022,

затвердженим Законом України "Про затвердження Указу Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 2102-ІХ, та протягом трьох місяців після його скасування чи припинення особи відповідно до підпунктів "а", "б", "в", "г", "ґ", "д", "е", "є", "ж", "з", "и" пункту 5 статті 1 цього Закону набувають статус отримувача гуманітарної допомоги незалежно від їх включення до Єдиного реєстру отримувачів гуманітарної допомоги.

6. Тимчасово, на період проведення заходів, необхідних для забезпечення оборони України, безпеки населення та захисту інтересів держави у зв'язку з воєнною агресією Російської Федерації проти України, за спрощеним порядком, встановленим Кабінетом Міністрів України, визнаються гуманітарною допомогою транспортні засоби, кінцевими набувачами яких є військовослужбовці, для використання під час здійснення заходів, необхідних для забезпечення оборони України, безпеки населення та захисту інтересів держави у зв'язку з воєнною агресією Російської Федерації проти України.

7. Встановити, що в період дії воєнного стану, введеного Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 2102-ІХ, положення частини п'ятої статті 11 цього Закону не застосовуються до моменту забезпечення можливості подання звітності в електронній формі за допомогою автоматизованої системи реєстрації гуманітарної допомоги.

8. Встановити, що в період дії воєнного стану, введеного Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 2102-ІХ, та протягом трьох місяців після його скасування чи припинення за рішенням Кабінету Міністрів України може бути встановлено спрощений порядок обліку та контролю за розподілом та цільовим використанням гуманітарної допомоги.

9. Встановити, що до транспортних засобів, визнаних гуманітарною допомогою у період дії воєнного стану, введеного Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 2102-ІХ, екологічні норми, встановлені відповідно до Закону України «Про деякі питання ввезення на митну територію України та проведення першої державної реєстрації транспортних засобів», не застосовуються.

10. Встановити, що в період дії воєнного стану, введеного Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 2102-ІХ, та протягом трьох місяців після його скасування чи припинення до гуманітарної допомоги також належать товари (роботи, послуги), придбані благодійними організаціями, створеними у порядку, визначеному Законом України «Про благодійну діяльність та

благодійні організації», за кордоном та задекларовані ними при ввезені на митну територію України як гуманітарна допомога, якщо такі товари (роботи, послуги) були безоплатно передані набувачам гуманітарної допомоги, визначеним статтею 1 цього Закону, протягом 90 днів з моменту перетину кордону. У цьому випадку благодійна організація під час придбання товарів (робіт, послуг) має статус донора, а з моменту ввезення їх на митну територію України – статус отримувача гуманітарної допомоги».

У зв'язку з цим пункти 4-7 вважати відповідно пунктами 11-14;

16) доповнити розділ II «Прикінцеві положення» пунктом такого змісту:

«2. Дія абзацу третього частини другої статті 6, пунктів 4, 5, 6, 7 та 10 статті 15 «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про гуманітарну допомогу» в редакції цього Закону поширюється на правовідносини, що виникли у період дії воєнного стану, введеного Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 2102-ІХ»;

17) розділ II «Прикінцеві положення» доповнити пунктом такого змісту:

«4. Кабінету Міністрів України вжити заходів для забезпечення можливості подання звітності в електронній формі за допомогою автоматизованої системи реєстрації гуманітарної допомоги з 1 січня 2024 року».

Враховуючи викладене, керуючись пунктом 3 частини першої статті 12, пунктів 4-6 частини першої статті 15, пунктами 5 та 6 частини першої статті 16 Закону України «Про комітети Верховної Ради України», пунктом 3 частини першої статті 123 Регламенту Верховної Ради України, Комітет Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів прийняв рішення рекомендувати Верховній Раді України за результатами розгляду в другому читанні проект Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо спрощення порядку ввезення, обліку та розподілу гуманітарної допомоги (реєстр. № 9111), прийняти в другому читанні та в цілому із необхідним техніко-юридичним опрацюванням.

Доповідачем на пленарному засіданні Верховної Ради України з цього питання від Комітету визначено першого заступника голови Комітету Цимбалюка М.М.

Висновки юридичної експертизи та редакційного опрацювання додаються.

Голова Комітету

Г. Третьякова

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів

В И С Н О В О К

**щодо проекту Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів
України щодо вдосконалення національної системи кваліфікацій
відповідно до актуальних потреб ринку праці та інших питань
(реєстр. № 9630)**

За дорученням Голови Верховної Ради України Стефанчука Р.О. та відповідно до частини третьої статті 93 Регламенту Верховної Ради України, Комітет Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів розглянув на своєму засіданні 19 вересня 2023 року (протокол № 160) проект Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення національної системи кваліфікацій відповідно до актуальних потреб ринку праці та інших питань (реєстр. № 9630 від 21.08.2023), поданий народним депутатом України Третьяковою Г.М. та іншими народними депутатами України, і зазначає наступне.

Законопроектом вносяться зміни до Кодексу законів про працю України, Господарського кодексу України, Закону України «Про зайнятість населення», Закону України «Про освіту», якими пропонується:

створити Єдиний реєстр кваліфікацій (Класифікатор професій) шляхом об'єднання Національного класифікатора професій, Довідника кваліфікаційних характеристик професій працівників, Реєстру кваліфікацій, їх діджиталізації та синхронізації з іншими базами даних;

надати повноваження з ведення Єдиного реєстру кваліфікацій (Класифікатора професій) постійно діючому колегіальному органу, що здійснює функції у сфері кваліфікацій (Національне агентство кваліфікацій), і встановити перехідний період, під час якого він буде здійснювати ведення Довідника кваліфікаційних характеристик професій працівників.

Законопроектом також пропонується скасувати зобов'язання роботодавця подавати територіальним органам центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення

та трудової міграції (Державний центр зайнятості), інформацію про попит на робочу силу (вакансії), а надати можливість подавати зазначену інформацію.

Таким чином, реалізація положень законопроекту, на думку авторів, пришвидшить розвиток та вдосконалення системи кваліфікацій, сприятиме розробці професійних стандартів на сучасні професії, впорядкує інформацію про професійні кваліфікації, усуне морально застарілі та занадто бюрократизовані процедури на ринку праці, сприятиме отриманню об'єктивної інформації про ринок праці та стане каталізатором його розвитку.

Надання повноважень колегіального органу у сфері кваліфікацій (Національне агентство кваліфікацій) щодо створення та ведення Єдиного реєстру кваліфікацій (Класифікатора професій) сприятиме ефективному виконанню завдань у сфері кваліфікацій, що стоять перед державою, та реалізації цих завдань узгоджено із потребами сучасного ринку праці.

Прийняття проекту Закону матиме позитивний соціальний ефект та сприятиме удосконаленню законодавства у сфері зайнятості населення та трудової міграції, у частині інформування про попит на робочу силу (вакансії).

Головне науково-експертне управління Апарату Верховної Ради України висловлює свої зауваження та пропозиції до законопроекту.

Міністерство економіки України підтримує мету законопроекту щодо удосконалення національної системи кваліфікацій в Україні та створення єдиної бази даних професійних кваліфікацій з метою полегшення обміну та доступу до інформації про кваліфікації, забезпечення її відкритості та відповідності потребам ринку праці. Водночас зазначає, що проект Закону потребує доопрацювання та надає свої зауваження і пропозиції.

Міністерство фінансів України зазначає, що реалізація положень законопроекту потребуватиме у 2023 - 2024 роках додаткових видатків з державного бюджету.

Відповідно до статті 27 Бюджетного кодексу та Регламенту Верховної Ради України до законопроекту, прийняття якого призведе до зміни показників бюджету. З огляду на це, законопроект потребує надання відповідних фінансово-економічних обґрунтувань (зокрема відповідних розрахунків) та пропозицій змін до законодавчих актів України щодо скорочення витрат бюджету та/або джерел додаткових надходжень бюджету для досягнення збалансованості бюджету.

Водночас Мінфін звертає увагу, що згідно із зобов'язаннями у межах Меморандуму про економічну та фінансову політику до 2027 року потребу у фінансуванні нових категорій витрат бюджету слід задовольняти шляхом пошуку джерел покриття цих видатків за погодженням критичних категорій витрат з експертами Міжнародного валютного фонду з метою макроекономічного та фіскального нагляду.

Міністерство юстиції України надає свої зауваження до законопроекту.

Міністерство освіти і науки України в межах компетенції не підтримує законопроект в запропонованій редакції та зазначає, що професія і кваліфікація – це різні сутності і терміни, що мають відмінні визначення, не є

взаємозамінними і тотожними. Відповідно до зазначеного, а також згідно з чинним законодавством Реєстр кваліфікацій та Класифікатор професій мають різні призначення, функції та завдання.

Також зазначають, що законопроект не представляє концептуального бачення нового утворення (Єдиний реєстр кваліфікацій (Класифікатор професій)): мету, завдання, функції тощо; не встановлює механізмів, що забезпечуватимуть перехід від існуючої моделі класифікаторів до нової для забезпечення виконання визначених завдань і функцій у сфері статистики, праці і зайнятості населення, професійної класифікації тощо.

З огляду на зазначене, на думку Міністерства освіти і науки України, пропонується новація містить ризики дестабілізації у сфері статистики і дотичних до Класифікатора професій питань (надання достовірної статистичної інформації на міжнародному рівні, пенсійне забезпечення, оплата і охорона праці тощо).

Крім того, вважають недоцільним заміну обов'язку роботодавців на їхнє право подавати інформацію про попит на робочу силу (вакансії). Така новація унеможливить збір статистичних даних, необхідних, зокрема для проведення розрахунків щодо підготовки фахівців в системі освіти для потреб ринку праці, загрожуватиме виконанню міжнародних зобов'язань України (Конвенція Міжнародної організації праці № 160 «Про статистику праці»).

Міністерство соціальної політики України повідомляє про відсутність зауважень та пропозицій до законопроекту.

Державна служба України з питань праці надає свої пропозиції до законопроекту.

Зокрема, до частини шостої статті 42 Кодексу законів про працю України. Держпраці пропонують підпункт 1 пункту 1 розділу I законопроекту викласти в такій редакції: «1) У статті 42 :

частину шосту виключити;

після частини сьомої доповнити новою частиною такого змісту: «Професійні стандарти за професією (видом занять), що пов'язані з виконанням робіт підвищеної небезпеки та/або експлуатацією машин, механізмів, устаткування підвищеної небезпеки, повинні включати перелік небезпечних професійних факторів, притаманних для цієї професії (виду занять)».

Національне агентство кваліфікацій опрацювавши зазначений законопроект повідомляє про відсутність пропозицій щодо нього.

Уповноважений Верховної Ради України з прав людини підтримує зазначений законопроект.

Офіс підтримки адаптації законодавства України до положень права Європейського Союзу (acquis ЄС) аналізуючи відповідність законопроекту міжнародно-правовим зобов'язанням та праву ЄС надав висновок, що положення, які викладені у законопроекті не суперечать міжнародно-правовим зобов'язанням України в сфері європейської інтеграції та праву ЄС.

Національна тристороння соціально-економічна рада зазначає, що сторона роботодавців Національної ради висловила свою позицію щодо відсутності зауважень та пропозицій до проекту Закону.

Спільний представницький орган репрезентативних всеукраїнських об'єднань профспілок на національному рівні підтримує мету розроблення законопроекту, а саме: впорядкування системи кваліфікації та створення Єдиного реєстру кваліфікацій (Класифікатора професій) шляхом об'єднання Національного класифікатора професій, Довідника кваліфікаційних характеристик професій працівників, Реєстру кваліфікацій, їх діджиталізації та синхронізації з іншими базами даних, а також надання повноважень для ведення єдиного Реєстру кваліфікацій (Класифікатора професій) колегіальному органу у сфері кваліфікації. Водночас, висловлює свої зауваження та застереження. У зв'язку чим СПО об'єднань профспілок вважає, що зазначений законопроект потребує доопрацювання.

Конфедерація роботодавців України в цілому підтримує зміни нормативної бази, присвячені вдосконаленню Національної системи кваліфікацій та надає свої зауваження та пропозиції.

Інститут демографії та соціальних досліджень імені М.В.Птухи НАН України надає свої зауваження та пропозиції.

Враховуючи вищезазначене та результати обговорення законопроекту, Комітет Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів ухвалив цей висновок і рекомендує Верховній Раді України вказаний проект Закону України включити до порядку денного десятої сесії Верховної Ради України дев'ятого скликання та за результатами розгляду у першому читанні проект Закону України про проект Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення національної системи кваліфікацій відповідно до актуальних потреб ринку праці та інших питань (реєстр.№ 9630), поданий народним депутатом України Третяковою Г.М. та іншими народними депутатами України, керуючись пунктом 1 частини першої статті 114 Регламенту Верховної Ради України, прийняти за основу.

Співдоповідачем на пленарному засіданні Верховної Ради України визначено Голову Комітету з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів Третякову Г.М.

Проект Постанови Верховної Ради України додається.

Голова Комітету

Г.Третякова

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів

В И С Н О В О К

**щодо проекту Закону України про внесення змін до Закону України
«Про судоустрій і статус суддів» та інших законодавчих актів України
щодо уточнення порядку звільнення суддів у відставку
та забезпечення їх утримання
(реєстр. № 9343)**

За дорученням Голови Верховної Ради України Стефанчука Р.О. та відповідно до пункту 3 частини першої статті 16 Закону України «Про комітети Верховної Ради України» Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів на своєму засіданні 19 вересня 2023 року (протокол № 160) розглянув проект Закону України про внесення змін до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» та інших законодавчих актів України щодо уточнення порядку звільнення суддів у відставку та забезпечення їх утримання (реєстр. № 9343), поданий народним депутатом України Радіною А.О. та іншими народними депутатами України.

Відповідно до предметів відання комітетів головним комітетом з опрацювання вказаного законопроекту визначено Комітет Верховної Ради України з питань правової політики.

Метою законопроекту є усунення можливостей для зловживання правом відставки суддями, які є підозрюваними або обвинуваченими у вчиненні умисного злочину, а також удосконалення порядку реалізації повноважень Вищої ради правосуддя та її членів.

Для реалізації поставленої мети, автори законодавчої ініціативи вносять зміни до Закону України «Про судоустрій і статус суддів», а також прикінцевими та перехідними положення законопроекту вносяться зміни до Закону України «Про Вищу раду правосуддя», якими пропонується:

- визначити умови припинення та відновлення виплати щомісячного довічного грошового утримання та вихідної допомоги у зв'язку з відставкою судді, який є підозрюваним чи обвинуваченим у вчиненні умисного злочину;

- закріпити на законодавчому рівні загальне правило, що заява про відставку судді не розглядається у разі, якщо стосовно такого судді здійснюється дисциплінарне провадження, наслідком якого може бути звільнення судді з

посади з підстав, передбачених Конституцією України;

- дозволити члену Вищої ради правосуддя надсилати запити для збору інформації у справах, у розгляді яких він бере або буде брати участь, а також у разі ініціювання ним дисциплінарного провадження;

- надати члену Вищої ради правосуддя право самостійно ініціювати дисциплінарні провадження стосовно суддів у разі виявлення підстав для притягнення їх до дисциплінарної відповідальності;

- зобов'язати Вищу раду правосуддя здійснювати обов'язкову трансляцію засідань Дисциплінарних палат Вищої ради правосуддя;

- встановити, що Вища рада правосуддя та її органи ухвалюють рішення шляхом поіменного голосування, та зобов'язати Вищу раду правосуддя опубліковувати результати такого поіменного голосування;

- зобов'язати Вищу раду правосуддя опубліковувати основну інформацію про хід та результати дисциплінарних проваджень стосовно суддів;

- передбачити встановлення правил черговості розгляду дисциплінарних скарг.

Крім того, пропонується передбачити, що суддям, які перебувають у відставці та яким до дня набрання чинності цим Законом повідомлено про підозру у вчиненні умисного злочину або обвинувальний акт у кримінальному провадженні за обвинуваченням у вчиненні умисного злочину щодо них направлено до суду, виплата щомісячного довічного грошового утримання припиняється з дня набрання чинності цим Законом.

Також передбачено надання Генеральній прокуратурі України доручення в найкоротші строки надати Пенсійному фонду України інформацію щодо суддів у відставці, яким повідомлено про підозру у вчиненні умисного злочину або обвинувальний акт у кримінальному провадженні за обвинуваченням у вчиненні умисного злочину щодо них направлено до суду, та у подальшому надавати інформацію стосовно таких суддів, яка впливає на виплату такому судді щомісячного довічного грошового утримання.

На думку авторів, прийняття законопроекту дозволить підвищити суспільну довіру та авторитет правосуддя, належне здійснення Вищою радою правосуддя та її членами своїх повноважень, а також гарантуватиме належну відкритість та підзвітність діяльності Вищої ради правосуддя.

Не зважаючи на такі цілі законопроекту окремі органи державної влади надають свої зауваження до положень законопроекту, зокрема:

Вища рада правосуддя вважає, що законопроект №9343 підлягає суттєвому доопрацюванню з урахуванням висловлених у консультативному висновку зауважень, застережень та пропозицій.

Зокрема, Вища рада правосуддя звертає увагу на те, що запропоноване законопроектом положення стосовно зупинення розгляду питання щодо звільнення судді у відставку на час розгляду скарги є дискреційним повноваженням ВРП.

Така дискреція обумовлена співвідношенням обсягу повноважень дисциплінарного органу Вищої ради правосуддя під час дисциплінарного провадження щодо судді та повноважень Вищої ради правосуддя під час

вирішення питання про звільнення судді у відставку, оскільки тільки Дисциплінарна палата Вищої ради правосуддя (дисциплінарний інспектор Вищої ради правосуддя) на час розгляду скарги або заяви може визначити, чи може бути наслідком її розгляду звільнення судді з посади з підстав, встановлених пунктами 2, 3, 6 частини шостої статті 126 Конституції України.

Беззаперечним є факт, що не будь-яка скарга щодо дисциплінарного проступку судді має наслідком рішення про притягнення судді до дисциплінарної відповідальності, зокрема звільнення судді з посади з підстав, визначених пунктами 2, 3, 6 частини шостої статті 126 Конституції України. Дисциплінарна палата Вищої ради правосуддя, діючи як quasi-суд першої інстанції, може ухвалити рішення про притягнення судді до відповідальності або відмовити у притягненні судді до відповідальності, застосувати іншу санкцію, передбачену частиною першою статті 109 Закону України «Про судоустрій та статус суддів».

Окрім того, положення законопроекту щодо зупинення розгляду питання про відставку може призвести до зловживання особами, які звертаються зі скаргою, процесуальними правами, оскільки будь-яка скарга, в якій порушується питання про звільнення судді з посади з підстав, визначених пунктами 2,3,6 частини шостої статті 126 Конституції України, автоматично призупиняє розгляд Вищою радою правосуддя питання про відставку судді.

Щодо обов'язку секретаріату Вищої ради правосуддя повернути заяву про відставку судді з відповідним обґрунтуванням у триденний строк з дня надходження такої заяви або початку дисциплінарного провадження Вища рада правосуддя зазначає, що відповідно до Закону України «Про Вищу раду правосуддя» секретаріат Вищої ради правосуддя здійснює організаційне, інформаційно-довідкове та інше забезпечення діяльності Вищої ради правосуддя та її органів і не наділений повноваженнями щодо розгляду та/або повернення заяв суддів про відставку.

Така норма у запропонованій законопроектом редакції може призвести до позбавлення судді можливості реалізувати своє право на відставку, яке є безумовним правом судді, оскільки закон не передбачає права на повторне звернення з такою заявою.

Вища рада правосуддя також звертає увагу на те, що автоматичне зупинення розгляду питання про відставку без аналізу відповідних дисциплінарних скарг по суті не відповідає принципу правової визначеності та порушує право судді на відставку, яке є конституційною гарантією незалежності суддів, передбаченою частиною першою статті 126 Конституції України, за вчинення умисного злочину такий суддя втрачає право на вказані виплати.

Запобіжником такому зловживанню можуть бути положення, відповідно до яких розгляд заяви про відставку може зупинятися за вмотивованим рішенням Вищої ради правосуддя на час розгляду дисциплінарних справ щодо суддів, стосовно яких Вищою радою правосуддя відкрито дисциплінарне провадження.

Запропоновані авторами законопроекту змін до статей 142, 143 Закону України «Про судоустрій та статус суддів», відповідно до яких у разі перебування судді у процесуальному статусі підозрюваного чи обвинуваченого

у вчиненні умисного злочину виплата судді щомісячного довічного грошового утримання у зв'язку з відставкою, а також вихідної допомоги у зв'язку з відставкою не здійснюється.

Вища рада правосуддя зазначає, що запропонованою редакцією нових частин статей 142, 143 Закону України «Про судоустрій та статус суддів» не враховано, що важливою гарантією дотримання прав підозрюваного та обвинуваченого у кримінальному процесі та обов'язковою складовою справедливого судового розгляду є презумпція невинуватості.

Відповідно до статті 62 Конституції України особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Таким чином, принцип презумпції невинуватості передбачає, що наслідки, пов'язані, зокрема, із втратою особою статусу судді та гарантій незалежності, які є складовими цього статусу, можуть настати виключно у випадку, якщо вину особи буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Вища рада правосуддя наголошує, що назва законопроекту не відповідає його змісту, оскільки законопроект унормовує не лише питання уточнення порядку звільнення суддів у відставку та забезпечення їх утримання, а й питання, які не стосуються заявленої мети законопроекту, а це реалізації Вищою радою правосуддя, її органами, членами Вищої ради правосуддя своїх повноважень.

При цьому тільки зміни до статті 55 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» стосуються питань, пов'язаних з уточненням порядку звільнення суддів у відставку та забезпечення їх утримання, всі інші зміни до Закону України «Про Вищу раду правосуддя», стосуються зовсім інших питань, включно із дисциплінарними повноваженнями Вищої ради правосуддя, але не обмежуючись ними.

Водночас, деякі з порушених законопроектом питань є предметом регулювання інших законопроектів, які перебувають на розгляді Верховної Ради України, зокрема:

проекту Закону «Про внесення змін до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» та деяких законів України щодо зміни статусу та порядку формування служби дисциплінарних інспекторів Вищої ради правосуддя», реєстраційний № 9483-2, внесеного народним депутатом України Павлішем П.В. та іншими народними депутатами України;

проекту Закону «Про внесення змін до деяких законів України щодо відновлення розгляду справ стосовно дисциплінарної відповідальності суддів та забезпечення роботи Служби дисциплінарних інспекторів Вищої ради правосуддя», реєстраційний № 9261, внесеного народним депутатом України Масловим Д.В. та іншими народними депутатами України.

Міністерство юстиції України звертає увагу на таке.

1. *Щодо змін якими судді, який перебуває у процесуальному статусі підозрюваного чи обвинуваченого у вчиненні умисного злочину, виплата щомісячного довічного грошового утримання у зв'язку з відставкою не*

здійснюється. У разі набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо судді у відставці за вчинення умисного злочину такий суддя втрачає право на довічне грошове утримання з дня припинення виплати, а його відставка припиняється у порядку, визначеному цим Законом.

Щодо запропонованих проектом Закону змін зазначаємо, що відповідно до положень статті 145 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» відставка судді припиняється в разі набрання законної сили обвинувальним вироком щодо нього за вчинення умисного злочину. У разі припинення відставки судді із зазначеної підстави пенсія судді нараховується на загальних підставах.

Водночас непризначення навіть мінімального пенсійного забезпечення з дати набуття статусу підозрюваного чи обвинуваченого до дати набрання законної сили обвинувальним вироком суду позбавляє таких осіб будь-яких соціальних гарантій на задоволення базових потреб, сумісних з людською гідністю, що порушує статтю 1 Першого протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі - Конвенція), яка гарантує право на мирне володіння майном.

В ухвалі щодо неприйнятності заяв у справі «Жегарац та інші проти Сербії» Європейський суд з прав людини (далі - Європейський суд) зазначив, що при оцінці пропорційності втручання в права, гарантовані статтею 1 Першого протоколу до Конвенції, важливо перевірити, чи було порушено право заявника на отримання допомоги від відповідної схеми соціального забезпечення таким чином, що призвело до порушення суті його пенсійних прав. Така оцінка може змінюватися залежно від конкретних обставин справи та особистої ситуації заявника; якщо позбавлення пенсії в повному обсязі, ймовірно, порушить положення статті 1 Протоколу № 1, то обґрунтоване зменшення пенсії чи пов'язаних з нею пільг, ймовірно, не порушить цього (пункт 85 ухвали у справі «Жегарац та інші проти Сербії» від 17.01.2023, заява № 54805/15).

Таким чином, з метою дотримання справедливого балансу між загальними суспільними інтересами та основоположними правами особи доцільним є встановлення для вказаних осіб на час перебування у статусі підозрюваного чи обвинуваченого виплат, достатніх для задоволення мінімальних базових потреб, що дозволить у випадку подання скарг до Європейського суду обґрунтувати позицію Уряду наявністю справедливої рівноваги між інтересами суспільства та приватних осіб при втручанні у права, гарантовані Конвенцією.

2. Щодо змін, згідно з якими член Вищої ради правосуддя має право ініціювати дисциплінарне провадження щодо суддів у разі виявлення підстав для притягнення їх до дисциплінарної відповідальності.

Крім того, згідно зі змінами до статті 31 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» член Вищої ради правосуддя може робити запити у справі, в розгляді якої він бере або буде брати участь, а також для перевірки обставин, що стали підставою для ініціювання ним дисциплінарного провадження.

При цьому проектом Закону пропонується внести зміни до частини десятої статті 49 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», якими передбачити, що якщо в процесі розгляду дисциплінарної справи Дисциплінарна

палата або один з її членів дійде висновку про наявність ознак дисциплінарного проступку в діяннях інших суддів або про наявність ознак іншого дисциплінарного проступку в діяннях судді, щодо якого розглядається справа, Дисциплінарна палата може ухвалити рішення про відкриття відповідної дисциплінарної справи за власною ініціативою, а член Дисциплінарної палати - звернутись зі скаргою щодо дисциплінарного проступку відповідного судді.

Отже, член Вищої ради правосуддя набуває право ініціювати дисциплінарне провадження, збирати та вивчати інформацію та/або документи, розглядати дисциплінарну справу та брати участь в ухваленні рішення.

Відповідне правове регулювання зачіпає право на справедливий суд, гарантоване статтею 6 Конвенції.

Як встановлював у своїй практиці Європейський суд, при вирішенні справ та ухваленні обов'язкових для виконання рішень щодо притягнення до дисциплінарної відповідальності суддів національні органи влади виконують функцію «суду» у матеріально-правовому значенні цього терміну, тому стаття 6 Конвенції застосовується у її цивільному аспекті (пункти 90, 91 рішення у справі «Олександр Волков проти України» від 27.05.2013, заява № 21722/11).

Передбачене статтею 6 Конвенції право на справедливий судовий розгляд вимагає, щоб будь-яка справа розглядалась встановленим законом «незалежним і безстороннім судом». У своїй діяльності Європейський суд неодноразово зазначав, що «безсторонність» означає відсутність упередженості та необ'єктивності.

Відповідно до усталеної практики Європейського суду існування безсторонності для цілей пункту 1 статті 6 Конвенції повинно встановлюватися згідно із суб'єктивним критерієм, врахувавши особисті переконання та поведінку конкретного судді, тобто, чи мав суддя особисту упередженість або чи був він об'єктивним у цій справі, та об'єктивним критерієм, іншими словами, шляхом встановлення того, чи забезпечував сам суд та серед інших аспектів його склад достатні гарантії для того, щоб виключити будь-який обґрунтований сумнів у його безсторонності. Проте між суб'єктивною та об'єктивною безсторонністю не існує беззаперечного розмежування, оскільки поведінка судді не тільки може викликати об'єктивні побоювання щодо його безсторонності з точки зору стороннього спостерігача (об'єктивний критерій), а також може бути пов'язана з питанням його або її особистих переконань (суб'єктивний критерій). Отже, у деяких випадках, коли докази для спростування презумпції суб'єктивної безсторонності судді отримати складно, додаткову гарантію надасть вимога об'єктивної безсторонності (пункти 104, 105 рішення у справі «Олександр Волков проти України» від 27.05.2013, заява № 21722/11).

У рішенні у вказаній справі Європейський суд дійшов висновку, що провадження у Вищій раді юстиції не відповідало принципам незалежності та безсторонності, які вимагаються пунктом 1 статті 6 Конвенції. Європейський суд, зокрема, зауважив, що члени Вищої ради юстиції, які здійснювали перевірку у справі заявника та направили подання про його звільнення, згодом взяли участь у голосуванні щодо рішення про його звільнення з посади. Значення цих членів у висуванні звинувачень щодо заявника на підставі результатів проведеної ними

дисциплінарної перевірки викликає об'єктивний сумнів щодо їхньої безсторонності при винесенні рішення у справі заявника (пункти 115, 117 вищезазначеного рішення).

Слід зазначити, що для дотримання гарантій статті 6 Конвенції в частині забезпечення незалежності і безсторонності відповідного дисциплінарного провадження при наданні члену Вищої ради правосуддя права ініціювати дисциплінарне провадження, а члену Дисциплінарної палати у випадку, передбаченому частиною десятою статті 49 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», - звертатись зі скаргою щодо дисциплінарного проступку судді проектом Закону має бути передбачено усунення такого члена Вищої ради правосуддя від розгляду дисциплінарної справи та прийняття участі в ухваленні рішення.

Генеральна прокуратура України щодо запропонованого проектом припинення виплати щомісячного довічного грошового утримання та вихідної допомоги у зв'язку з відставкою судді, який підозрюється чи обвинувачується у вчиненні умисного злочину, звертає увагу на таке.

Наразі порядок притягнення до кримінальної відповідальності регулюється Кримінально процесуальним кодексом України, стаття 131 якого передбачає заходи забезпечення кримінального провадження, а стаття 176 - запобіжні заходи.

Жоден із таких заходів не включає в себе обмеження можливості отримання підозрюваним чи обвинуваченим нарахованих йому в установленому порядку пенсійних виплат, у тому числі довічного грошового утримання.

Не передбачає випадків позбавлення пенсійного забезпечення і Кримінальний кодекс України, який встановлює види покарань та інші заходи кримінально-правового характеру.

Отже, позбавлення пенсійного забезпечення наразі не визначається заходом примусу, який допускається застосувати до осіб, які підозрюються чи обвинувачуються у вчиненні злочину.

Правова природа такого обмеження межує з порушенням гарантованого статтею 46 Конституції України пенсійного забезпечення відповідного рівня всім громадянам України, в тому числі у разі, якщо щомісячне довічне грошове утримання є єдиним джерелом доходів судді у відставці.

Пенсійний фонд України зазначає, що положення законопроекту потребують узгодження з принципом правової визначеності, оскільки допускає розбіжності у формулюванні термінології, а саме термін «*довічне грошове утримання*» не узгоджується з нормами Закону України «Про судоустрій і статус суддів», яким передбачена виплата суддям після виходу у відставку органами Пенсійного фонду України за рахунок коштів Державного бюджету України *щомісячного довічного грошового утримання*.

Міністерство фінансів України у межах компетенції підтримує прийняття законопроекту та зазначає, що реалізація положень законопроекту не потребуватиме додаткових витрат з Державного бюджету України.

Міністерство економіки України та Спільний представницький орган репрезентативних всеукраїнських об'єднань профспілок на

національному рівні повідомляють про відсутність зауважень та пропозицій до законопроекту.

Враховуючи вищезазначене та результати обговорення законопроекту, Комітет Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів ухвалив цей висновок і рекомендує Верховній Раді України проект Закону України про внесення змін до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» та інших законодавчих актів України щодо уточнення порядку звільнення суддів у відставку та забезпечення їх утримання (реєстр. № 9343), поданий народним депутатом України Радіною А.О. та іншими народними депутатами України, керуючись пунктом 3 частини першої статті 114 Регламенту Верховної Ради України, повернути суб'єкту права законодавчої ініціативи на доопрацювання.

Про прийняте рішення повідомити головний Комітет - Комітет Верховної Ради України з питань правової політики.

Голова Комітету

Г.Третьякова

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів

Р І Ш Е Н Н Я

Протокол № 160

19 вересня 2023 року

Про частковий перегляд рішення Комітету від 07 березня 2023 року (Протокол № 144) про створення робочої групи з доопрацювання до другого читання проекту Закону України про внесення змін до Кодексу законів про працю України щодо встановлення додаткових підстав розірвання трудового договору з ініціативи роботодавця та деяких інших питань (реєстр. № 7731)

Відповідно до Постанови Верховної Ради України «Про прийняття за основу проекту Закону України про внесення змін до Кодексу законів про працю України щодо встановлення додаткових підстав розірвання трудового договору з ініціативи роботодавця та деяких інших питань» від 23 лютого 2023 року № 2936-ІХ, керуючись пунктом 5 частини першої статті 15 та частиною п'ятою статті 44 Закону України «Про комітети Верховної Ради України», **Комітет в и р і ш и в:**

1. Переглянути пункти 2 і 3 рішення Комітету від 07 березня 2023 року (Протокол № 144) про створення робочої групи з доопрацювання до другого читання проекту Закону України про внесення змін до Кодексу законів про працю України щодо встановлення додаткових підстав розірвання трудового договору з ініціативи роботодавця та деяких інших питань (реєстр. № 7731).

2. Призначити співголовами робочої групи Голову Комітету з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів Третякову Г.М. та голову підкомітету з питань регулювання трудових відносин та зайнятості населення – секретаря Комітету з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів Бабенка М.В.

3. Доручити співголовам робочої групи сформувати її склад.

Голова Комітету

Г. Третякова